

til et Par Medlemmer. Det var det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen), som i det hele var meget fornøjet med Lovforslaget, naar undtages den Del af det, som handler om Sukkeret. Han talte paa Fiskernes Vegne og bragte en Tak for de Lettelser, som ere givne dem paa mange Punkter ved det ny Toldlovsforslag. Men saa talte han til Slut om, at der opkrævedes Told af forskellige Fisk, der vare fiskede udenfor Søterritoriet, han nævnedes saaledes Dybvandsrejer og Sild med flere, og han opfordrede i Fiskernes Navn til, at man skulde komme væk derfra. Men jeg forstod ikke rigtig, om det ærede Medlem dermed sigtede til det ny Forslag eller til de forhaandenværende Forhold; thi det er ganske rigtigt, at noget saadant sker under de forhaandenværende Forhold, men efter den ny Toldlov er det netop afskaffet, og hans Ønske er saaledes netop imødekommet ved dette Forslag.

Jeg skal kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow). Det ærede Medlem talte i Eftermiddagsmødet om Brændevin, og han sagde, at vi her i Danmark knælede for Brændevinen, og at vi talte om Brændevinen, som om det var noget helligt. Nej, jeg synes nu, at den Tale, at vi knæle for Brændevinen, eller at Brændevinen er noget helligt, den skulde ærede Medlemmer lade gaa ud en Gang for alle. I et Land, hvor Brændevinsdrikningen nu er i absolut Tilbagegang derved, at Befolkningen selv har rejst sig til Kamp derimod, derved at Befolkningen af egen fri Villie er inde paa Ædruelighedens Vej og er kraftigt inde paa denne Vej, her synes jeg, at vi i dette Ting skulde være fri for, at der siges: Vi knæle for Brændevinen, Brændevinen er noget helligt, navnlig naar man ikke kan motivere det bedre end ved at sige: I ville ikke lægge Skat paa Brændevin i Stedet for at lægge den paa den mere velhavende Mands Spiritus. Forholdet er jo det, som jeg beder ærede Medlemmer ikke glemme, at naar den ny Lov om Spiritusskatten er vedtagen, svares der ikke af Vinen og al den dyre Spiritus efter Værdi højere Skat end af Brændevin; næppe nok saa høj. Og det forekommer mig, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller — ja, han har jo for Resten ingen —, men at det ærede Medlem i hvert Fald selv skulde medvirke til, at vi først fik de velhavendes Spiritus beskattet saaledes, at den kom op i Højde med den Skat, der betaales af Brændevin, før han begyndte at tale om, at vi knælede for Brændevinen her i denne Sal.

Saa vil jeg blot sige et Par Ord til det ærede Medlem for Nakskov (L. Reventlow). Han talte jo om det store brændende Spørgsmaal, Sukkeret, og mente, at Sukkerroedyrkerne havde god Grund til at gaa ud fra, at der ikke ved en Toldlov vilde blive rørt ved Sukkertolden. Man havde 3 Grunde dertil, sagde han. Han fremførte først, at Sukkerspørgsmaalet var behandlet særlig i 1891, da man nedsatte Sukkertolden. Men det er dog 15 Aar siden, og 15 Aar ere et langt Tidsrum; og Sukkerproduktionen er jo undergaaet uamaadelige Forandringer i den Tid. Endvidere mente han, at Toldkommissionen ikke havde behandlet Spørgsmaalet. Nej, det er ganske rigtigt, thi det var unægtelig meget kort efter 1891; saa vidt jeg husker var det i 1894—95, Toldkommissionen blev nedsat. (*Dinesen*: Det var 1895—96). Na, ja, men det var i hvert Fald kun ganske faa Aar efter, at man havde behandlet Spørgsmaalet i 1891. Naar endelig det ærede Medlem paabaaber sig, at min Forgænger, efter at Brysseler-Konventionen var afsluttet, lod afholde en Konference om det Spørgsmaal, hvor vidt man skulde søge Tilslutning til Brysseler-Konventionen, og at denne Konference havde det Resultat, at man ikke skulde søge en saadan Tilslutning, saa kan dette ikke paabaabes; thi Grunden dertil var bl. a. ogsaa den, at det ikke kunde ske uden ved en Forandring af Toldsatserne og Afgiftssatserne paa Sukkeret, og en saadan maatte naturligvis sættes i Forbindelse med den hele Toldreform.

Jeg beklager, at Roedyrkerneovre paa Lolland have ladet sig binde saalænge til Sukkerfabrikkerne, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Forholdet er jo det, at siden Brysseler-Konventionen blev sluttet, da de udenlandske Eksportpræmier derved bortfaldt, er faktisk Beskyttelsen for vore Sukkerfabrikker bleven betydelig større. Naar endvidere det ærede Medlem klager over, at vi tage haardt fat paa Sukkeret, vil jeg sige, at Levnedsmiddeltold har der jo aldrig været Sangbund for i Danmark, vi have været vante til Industritold, og længe have vi haft den Opfattelse, at det blev ikke let at slippe af med den, men en Levnedsmiddeltold have vi ikke villet ind paa; og hvor vi finde en Levnedsmiddeltold af den Størrelse som paa Sukkeret, synes jeg, at det ærede Medlem maatte være forberedt paa, at der blev taget noget fat. Men jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem og andre Sukkerroedyrkere efterhaanden maa komme til at